

Pastorala Preafericitului Patriarh Kiril la Nașterea Domnului Hristos

*Iubiți întru Hristos Preasfințiți Arhipăstori, cinstiți preoți și diaconi,
de Dumnezeu iubitori monahi și monahii, dragi frați și surori!*

Către voi toți, cei care trăiți în diferite țări și orașe, dar care faceți parte din plinătatea Uneia Biserici Ortodoxe Ruse, mă adresez în această noapte sfântă și vă felicit din suflet cu ocazia măreței sărbători a Nașterii lui Hristos. Dragii mei, vă salut cordial și nădăjduiesc prin rugăciune ca să ne umplem toți de bucurie duhovnicească prin participarea comună la acest ales eveniment, luând parte la ospățul credinței, precum fiii și fiicele lui Dumnezeu și *prietenii lui Hristos* (Ioan 15, 15).

Acum, contemplând misterul Întrupării Domnului, tindem să înțelegem care este sensul evenimentului ce a avut loc acum două mii de ani în Betleem și ce legătură are cu noi și contemporanii noștri.

Sfântul Apostol Pavel scrie: *Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea* (Galateni 4, 4-5). Dar ce a precedat această plinire a vremii? Toată istoria omenirii până la Nașterea lui Hristos, este de fapt istoria căutării lui Dumnezeu, când cele mai luminate minți încercau să înțeleagă cine este izvorul acelei puteri supranaturale, prezența căreia o simte în viața sa, într-un fel sau altul, fiecare om.

Oamenii, aflați pe calea căutării Domnului, încercând să găsească adevărul, cădeau în tot felul de rătăcirii. Dar nici frica primitivă a omului față de teribilele fenomene ale naturii, nici divinizarea stihilor naturale, a idolilor, iar câteodată chiar a omului și nici cele câteva descoperiri care îi luminau pe filosofi păgâni, nu iau adus pe oameni către adevăratul Dumnezeu. Și când *lumea n-a cunoscut prin înțelepciune pe Dumnezeu* (I Corinteni 1, 21), El Însuși a binevoit să se descopere oamenilor. Cu ochii sufletului, putem vedea o nespusă taină: Ziditorul se asemuiește zidirii, primește natura umană, rabdă umilința, moare pe cruce și învie. Acest lucru întrece puterea înțelegerii umane, fiind o minune, care deschide plinătatea Revelației lui Dumnezeu către oameni despre sine Însuși.

Hristos s-a născut și lumea a căpătat o speranță, Hristos s-a născut și dragostea domnește în veci, Hristos s-a născut și cerul s-a închinat până la pământ, Hristos s-a născut și steaua Betleemului arată calea cea dreaptă către Dumnezeu, Hristos s-a născut și nimeni nu crede în triumful răului, căci suntem *în har mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la noi: este darul lui Dumnezeu* (Efeseni 2, 8).

Așteptând și prevăzând venirea lui Mesia, Proorocul Isaia exclamă: *Cu noi este Dumnezeu!* (Isaia 8, 10). Și în ziua de azi duhovniceștile sale cuvinte sunt un izvor de bucurie nespusă pentru milioane de creștini. Născându-se în Betleem, Domnul se naște în inimile noastre și este cu noi dacă îi rămânem credincioși Lui și Bisericii întemeiate de El. Hristos este cu noi când facem fapte bune. El este cu noi când îi ajutăm pe apropiați. El este cu noi când dăm dovadă de compasiune. El este cu noi când îi împăcăm pe cei învrăjbiți. El este cu noi când iertăm și când dăm uitării răul. El este cu noi când ne rugăm și participăm la Tainele bisericești, mai ales la Taina Mulțumirii, Sfânta Euharistie.

Sărbătoarea nașterii lui Hristos ne vorbește despre cel mai important lucru: noi suntem chemați pentru a învăța să-L iubim pe Dumnezeu și să-I slujim Lui - Mântuitorul nostru, Cel care a dăruit această mântuire tuturor popoarelor, pentru toate timpurile, Cel care și astăzi își deschide brațele către fiecare dintre noi. Deprinzând adevărata închinare către Dumnezeu, împreună cu aceasta învățăm să slujim și apropiaților noștri, arătând astfel *credința care este lucrătoare prin iubire* (Galateni 5, 6).

Iar nouă ne rămân puține de făcut - să răspundem actului salvării care vine din partea lui Dumnezeu, cu ascultarea noastră, cu încrederea față de cuvintele lui Dumnezeu, cu dorința de a îndeplini poruncile Sale. Dacă vom învăța acest mare adevăr, atunci multe se vor schimba nu doar în

noi înșine, dar și în jurul nostru. Vom putea să stabilim corect prioritățile valorilor, vom putea în pace, în liniște și cu hotărâre să mergem pe calea vieții, trasată nouă de sus, slăvindu-L și mulțumindu-i lui Dumnezeu.

Pentru a atinge o asemenea stare a duhului, trebuie să fim ortodocși nu numai în sondajele sociologice, dar prin convingerile noastre profunde și prin modul de trai, așa cum au fost și binecredincioșii iubitori de Dumnezeu, înaintașii noștri vrednici de pomenire. Printre aceștia, un loc aparte îl ocupă încreștinătorul Rusiei – Sfântul Cneaz Vladimir Întocmai cu Apostolii, de la a cărui trecere la cele veșnice, în 2015 se vor împlini 1000 de ani. Anume lui îi datorăm faptul că suntem purtători ai unui înalt titlu creștin și că împreună constituim o familie unitară a popoarelor frățești ale Rusiei istorice. Așa a fost, așa este și așa va fi. Niciun fel de necazuri și încercări vremelnice, niciun fel de forțe din exterior, nu vor putea să risipească aceste multisekulare legături duhovnicești și culturale, ale urmașilor cristelniței kievene.

În aceste zile sfinte al Nașterii Domnului, rugăciunile plinătății Bisericii, dimpreună cu sporitele mele rugăciuni, sunt pentru pace pe pământul Ucrainei. Indiferent de locul aflării păstoriților săi, de viziunile sau preferințele lor politice, Biserica Ortodoxă Rusă îndeplinește acea misiune plină de responsabilitate, care I-a fost lăsată de Însuși Hristos. (Matei 5, 9). Ea a făcut și face tot posibilul pentru a-i împăca pe oameni și a-i ajuta să depășească urmările dușmăniei.

La rădăcina vrajbei, a urii și a dezbinării, stă păcatul. Acesta, după cum spune Cuv. Iustin (Popovici): „din toate puterile sale, face numai una – îl desacralizează și îl dezumanizează pe om.” Și noi vedem în ce stare infernală ajunge omul care își pierde demnitatea dăruită de Ziditor.

Biserica însă, din numele lui Dumnezeu, binevestește oamenii cu neobosire *bucurie mare* (Luca 2, 10) despre nașterea Mântuitorului, cheamă pe fiecare să și să se schimbe spre bine. Ea propune calea ascensiunii de la căutarea la aflarea lui Dumnezeu, cât și de la comunicare la asemănare cu El. Sf. Atanasie cel Mare, care a trăit în Alexandria în sec. al III-lea, a exprimat în cuvinte uimitoare scopul venirii Mântuitorului în lume: „Dumnezeu a devenit om, pentru ca omul să devină dumnezeu.” Nu prin natura sa, ci prin harul lui Dumnezeu. Toată experiența multiseculară a Bisericii mărturisește: adevărata schimbare, îndumnezeirea, se săvârșește prin acțiunea harului, prin conlucrarea de bună voie dintre Dumnezeu și om. Iar aceasta se capătă prin trudă, în ascultare față de Ziditor și nu prin primirea ispitei diavolești a șarpelui, care a propus protopărinților să guste din copacul cunoașterii binelui și a răului, și tot atunci *să fie ca dumnezeii* (Facerea 3, 5). Fiecare dintre cei care trăiesc cu credință, știu că anume credințioșia față de Dumnezeu, îl opresc de la faptele și de la gândurile rele, că anume credința îl însuflețește pentru realizări și fapte întru slava lui Dumnezeu și pentru binele aproapelui.

Felicitându-vă pe toți cu ocazia marelui praznic al Nașterii Domnului și cu prilejul Anului Nou, vă urez din tot sufletul sănătate, pace, prosperitate și ajutor cu prisosință de sus, în urmarea statornică a Dumnezeului și Mântuitorul nostru.

Iar Dumnezeul a tot harul, Care v-a chemat la slava Sa cea veșnică, întru Hristos Iisus, El însuși... vă va duce la desăvârșire, vă va întări, vă va împuternici, vă va face neclintiți. A Lui fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin! (I Petru 5, 10-11).

**+ KIRIL,
PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII**

*Nașterea Domnului
2014/2015*